Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0182

Zalecenie w sprawie 81. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2026 r. dla Rady, dla Komisji i dla wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielki Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie 81. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych (2025/2167(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,

– uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 21, 34 i 36,

– uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 208, 214 i 220,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, w szczególności preambułę do niej i jej art. 18, a także konwencje ONZ w sprawie praw człowieka oraz protokoły fakultatywne do nich,

– uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych,

– uwzględniając Traktat o handlu bronią,

– uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,

– uwzględniając 80. sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych oraz komunikat sekretarza generalnego z okazji 80. rocznicy ONZ,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 79/318 z dnia 18 lipca 2025 r. w sprawie inicjatywy ONZ-80,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ ES-11/7 z dnia 24 lutego 2025 r. w sprawie dążenia do pełnego, sprawiedliwego i

trwałego pokoju w Ukrainie,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 79/174 z dnia 17 grudnia 2024 r. w sprawie wolności religii i przekonań,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 79/1 z dnia 22 września 2024 r. w sprawie Paktu dla przyszłości,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr ES-11/4 z dnia 12 października 2022 r. w sprawie integralności terytorialnej Ukrainy;

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 65/276 z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie udziału Unii Europejskiej w pracach Organizacji Narodów Zjednoczonych,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 377 (V) z dnia 3 listopada 1950 r. pt. „Zjednoczeni dla pokoju”,

– uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z dnia 31 października 2000 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,

– uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2803 z dnia 17 listopada 2025 r. w sprawie przyjęcia planu zawieszenia broni w Strefie Gazy,

– uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2817 z dnia 11 marca 2026 r. w sprawie potępienia irańskich ataków na państwa sąsiadujące w regionie,

– uwzględniając plan działania inicjatywy ONZ-80 z dnia 21 listopada 2025 r.,

– uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 18 września 2025 r. pt. „Zmiana paradygmatu: zjednoczeni do realizacji”,

– uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 4 września 2025 r. w sprawie zmienionych szacunków dotyczących proponowanego budżetu programowego na 2026 r. oraz rachunku wsparcia dla operacji pokojowych na lata 2025–2026,

– uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 31 lipca 2025 r. na temat przeglądu wykonania mandatu,

– uwzględniając swoje rezolucje z dnia 21 stycznia 2026 r.: w sprawie wdrażania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2025 r.[1], a także w sprawie praw człowieka i

[1] Teksty przyjęte, P10_TA(2026)0012.

demokracji na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie – sprawozdanie roczne za 2025 r.[2],

– uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie 75. i 76. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych[3],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2024 r. w sprawie błędnego interpretowania rezolucji ONZ nr 2758 przez Chińską Republikę Ludową i jej ciągłych prowokacji wojskowych wobec Tajwanu[4],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2020 r. w sprawie równouprawnienia płci w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE[5], gdzie wspomniano o feministycznej polityce zagranicznej,

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 października 2025 r. pt. „Ulepszenie partnerstwa strategicznego UE–ONZ na rzecz pokoju i bezpieczeństwa: wspólne priorytety 2025–2028”,

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 23 czerwca 2025 r. w sprawie priorytetów UE na forum ONZ podczas 80. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ (wrzesień 2025 r. – wrzesień 2026 r.),

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 stycznia 2025 r. w sprawie priorytetów UE na rok 2025 na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 marca 2025 r.,

– uwzględniając ustne wnioski przewodniczącego Antónia Costy po nieformalnym posiedzeniu członków Rady Europejskiej 22 stycznia 2026 r.,

– uwzględniając art. 121 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A10-0103/2026),

A. mając na uwadze, że w obecnej sytuacji geopolitycznej kluczowe znaczenie ma utrzymanie i wzmocnienie międzynarodowego porządku opartego na zasadach oraz zapewnienie skutecznego funkcjonowania organizacji międzyrządowych;

B. mając na uwadze, że demokracja, jej systemy, standardy i wartości są

---

2 Teksty przyjęte, P10_TA(2026)0014.
3 Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 150.
4 Dz.U. C, C/2025/487, 29.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/487/oj.
5 Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 202.

podstawowymi filarami obecnego systemu wielostronnego; mając na uwadze, że państwa demokratyczne wspierają oparty na zasadach system wielostronny, ponieważ przynosi on im wzajemne korzyści; mając na uwadze, że świat państw demokratycznych, rozumianych jako dojrzałe systemy demokratyczne, jest w ogólnym rozrachunku światem bezpieczniejszym ze względu na istotne mechanizmy kontroli i równowagi, które zapobiegają nieprzewidywalnym zachowaniom autokracji na arenie międzynarodowej; mając na uwadze oblężenie demokracji na arenie międzynarodowej przez reżimy autorytarne, totalitarne i nieliberalne atakujące ją w swoich granicach i poza nimi;

C. mając na uwadze, że system wielostronny stoi w obliczu rosnących zagrożeń, takich jak bezprawna rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie, będąca atakiem na światową strukturę pokoju i bezpieczeństwa, w tym na Radę Bezpieczeństwa ONZ, oraz takich jak rosnące wpływy Chin, niepokojące wycofanie się Stanów Zjednoczonych z organizacji międzynarodowych i cięcia finansowe odbijające się w kluczowych obszarach, takich jak pomoc humanitarna, edukacja, zmiana klimatu, zagrożenia hybrydowe, prawo międzynarodowe, zdrowie i budowanie pokoju; mając na uwadze, że również z krajów demokratycznych i wśród (naturalnych) sojuszników UE odzywają się głosy krytykujące obecny stan systemu wielostronnego; mając na uwadze, że niezdolność Rady Bezpieczeństwa ONZ i jej stałych członków do działania w obliczu poważnych naruszeń Karty Narodów Zjednoczonych przyczyniła się do publicznej krytyki ONZ jako całości;

D. mając na uwadze, że wykorzystywanie takich narzędzi gospodarczych jak cła, kontrola wywozu i sankcje do celów geopolitycznych poza ramami wielostronnymi może osłabić Światową Organizację Handlu, rozdrobnić gospodarkę światową, pogłębić globalne nierówności oraz negatywnie wpłynąć na kraje rozwijające się i słabsze grupy społeczne;

E. mając na uwadze, że próby zdyskredytowania lub osłabienia pokojowej struktury ONZ, w tym ataki na Komisję Budowania Pokoju ONZ i szersze struktury zarządzania pokojem, to próby podważenia zdolności ONZ do zapobiegania konfliktom, wspierania odbudowy po konfliktach i gwarantowania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa;

F. mając na uwadze, że globalizacja i takie wyzwania jak zmiana klimatu, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia, pandemie, terroryzm, walka z przestępczością zorganizowaną oraz handlem narkotykami i handlem ludźmi, a także zarządzanie migracją, wymagają wielostronnych odpowiedzi; mając na uwadze, że cięcia finansowe i wycofanie się niektórych państw z ważnych organów i platform wielostronnych osłabiły zdolność społeczności międzynarodowej do skutecznego reagowania na takie kryzysy;

G. mając na uwadze, że system ONZ jest kamieniem węgielnym obecnego systemu wielostronnego; mając na uwadze, że nadal jest on najodpowiedniejszą strukturą dążenia do postępu, a do jego podstawowych celów należy propagowanie pokoju, praw człowieka i zrównoważonego rozwoju na szczeblu globalnym; mając na uwadze, że system ONZ może doświadczać strukturalnego osłabienia, częściowo z powodu niedostosowania do nowych podmiotów międzynarodowych podzielających jego zasady, takich jak UE;

H. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ to organ o ogromnym znaczeniu dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, a wobec powagi i złożoności obecnych wyzwań powinna ona odgrywać bardziej skuteczną i decydującą rolę;

I. mając na uwadze, że trzeba zreformować system ONZ, by nadal był on adekwatny do zakładanych celów; mając na uwadze, że inicjatywa ONZ-80 jest inicjatywą pożądaną; mając na uwadze, że nie można oczekiwać od ONZ, że będzie działać aktywniej, mając mniejsze zasoby;

J. mając na uwadze, że oświadczenia i działania zagrażające suwerenności i integralności terytorialnej Królestwa Danii i Grenlandii oraz samostanowieniu Grenlandczyków naruszają podstawowe zasady prawa międzynarodowego, w tym zasadę poszanowania suwerenności, integralności terytorialnej i samostanowienia, oraz prowadzą do normalizacji dyplomacji opartej na przymusie;

K. mając na uwadze, że w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2803 pozytywnie odniesiono się do utworzenia Rady Pokoju jako tymczasowej administracji z międzynarodową osobowością prawną, określającej ramy i koordynującej finansowanie rewitalizacji Strefy Gazy zgodnie z kompleksowym planem oraz – zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego – realnej ścieżki prowadzącej do rozwiązania dwupaństwowego; mając na uwadze, że m.in. przewodniczący Rady Europejskiej António Costa wyraził poważne wątpliwości co do szeregu elementów karty Rady Pokoju dotyczących zakresu jej działania, zarządzania nią i zgodności z Kartą Narodów Zjednoczonych; mając na uwadze, że Parlament wyraża solidarność z ofiarami przemocy, której dopuszczają się osadnicy na Zachodnim Brzegu;

L. mając na uwadze, że w sierpniu 2025 r. administracja Donalda Trumpa uniemożliwiła palestyńskiemu prezydentowi Mahmudowi Abbasowi i 80 palestyńskim urzędnikom udział w spotkaniu światowych przywódców na Zgromadzeniu Ogólnym ONZ w Nowym Jorku; mając na uwadze, że należy zawsze przestrzegać zasad inkluzywności i uniwersalności należących do podwalin systemu ONZ;

M. mając na uwadze, że UE nadal przestrzega prawa międzynarodowego i Karty Narodów Zjednoczonych oraz zapisanych w niej przepisów i zasad, w tym zasad dotyczących suwerenności, integralności terytorialnej i samostanowienia, a także praw człowieka i podstawowych wolności, i zdecydowanie popiera wielostronny system oparty na prawie międzynarodowym, którego trzonem jest ONZ;

N. mając na uwadze, że UE jako podmiot globalny powinna odgrywać większą rolę w ONZ; mając na uwadze, że UE stopniowo zwiększa swoje zdolności w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności, aby przyjąć na siebie większą odpowiedzialność za zapobieganie konfliktom, zarządzanie kryzysowe oraz obronę i konsolidację pokoju;

O. mając na uwadze, że UE musi zintensyfikować współpracę ze wszystkimi partnerami, w tym z ONZ i jej agencjami, by wspólnie przyspieszyć proces reformy wewnętrznej ONZ, a tym samym zagwarantować, że pozostanie ona skuteczna, opłacalna i zdolna do sprostania rosnącym globalnym wyzwaniom naszych czasów;

P. mając na uwadze, że Komisja Spraw Zagranicznych (AFET) Parlamentu odpowiada m.in. za stosunki z ONZ w sprawach należących do jej kompetencji oraz za wspieranie, wdrażanie i monitorowanie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, w tym przez dialog z partnerami międzynarodowymi i dyplomację parlamentarną; mając na uwadze, że doroczna sesja Zgromadzenia Ogólnego ONZ to ważne wielostronne forum służące wspieraniu priorytetów polityki zagranicznej UE i nadzorowi parlamentarnemu; mając na uwadze, że w świetle powyższego regularne wyjazdy komisji AFET na sesje Zgromadzenia Ogólnego ONZ wsparłyby ten mandat oraz umożliwiły Parlamentowi współpracę z jego odpowiednikami, zwiększyły jego rolę w stosunkach wielostronnych i podtrzymały udział UE w skutecznych i spójnych działaniach zewnętrznych;

1. zaleca Radzie, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa:

Ochrona i wzmacnianie multilateralizmu

a) dalsze wspieranie skutecznego multilateralizmu, w którym prawa i normy są silniejsze niż konflikty i którego centralnym elementem jest ONZ, uzupełnionego o dwustronne stosunki UE z państwami trzecimi, w celu priorytetowego traktowania skuteczności, promowania i obrony prawa międzynarodowego oraz przestrzegania zasad Karty Narodów Zjednoczonych, w tym suwerenności, integralności terytorialnej (także stref morskich ujętych w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza),

niestosowania siły, niezależności politycznej, samostanowienia oraz ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, a także sprzeciwiania się dyplomacji opartej na przymusie i próbom podważania lub osłabiania przez jakiekolwiek państwo wielostronnego porządku opartego na zasadach;

b) niezmienne bronienie poszanowania, ochrony i przestrzegania powszechnych praw człowieka, demokracji, godności ludzkiej, równości, praworządności oraz przejrzystych, wiarygodnych i integracyjnych procesów wyborczych, zgodnie z konkluzjami Rady z 2025 r. w sprawie priorytetów UE na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka; zdecydowane bronienie zasady powszechności, niepodzielności, współzależności i wzajemnego powiązania praw człowieka, zarówno obywatelskich, kulturalnych, gospodarczych, politycznych, jak i społecznych;

c) potwierdzanie zasadniczej roli organizacji wielostronnych jako niezbędnych platform rozwiązywania konfliktów i globalnego zarządzania, a także reagowania na poważne wyzwania globalne, takie jak zmiana klimatu, zarządzanie przepływami migracyjnymi, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia, pandemie, terroryzm oraz walka z przestępczością zorganizowaną i handlem narkotykami, a ponadto, w ścisłej współpracy z partnerami UE mającymi podobne poglądy, podejmowanie pionierskich inicjatyw wielostronnych mocno zakorzenionych w globalnych zasadach i pomagających zapewnić bezpieczeństwo i dobrobyt Europy;

d) podkreślanie, że stabilny, niezawodny i sprawiedliwy system wielostronny oraz fora wielostronne takie jak ONZ mają zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania pokoju i bezpieczeństwa wobec nasilonych napięć geopolitycznych i ognisk wielowymiarowych kryzysów humanitarnych na całym świecie i muszą być elementem struktury bezpieczeństwa UE;

e) odnotowywanie z zaniepokojeniem podejmowanych przez różne podmioty prób podważenia legitymacji, autorytetu i uniwersalności ONZ, osłabienia struktur zarządzania pokojem i upolitycznienia funkcjonowania organów ONZ;

f) odnotowywanie negatywnych skutków opóźnień w płatnościach lub braku płatności ze strony głównych płatników; podkreślanie znaczenia silnego zaangażowania USA w gwarantowanie stabilności finansowej systemu ONZ, a jednocześnie przeciwdziałanie próbom osłabienia współpracy wielostronnej, w czasie gdy jest ona najbardziej potrzebna, i utrudnianiu realizacji mandatu ONZ, zwłaszcza w dziedzinie pomocy humanitarnej; podkreślanie, że trzeba aktywnie powstrzymać dążenia podmiotów autorytarnych i rewizjonistycznych do

wykorzystania wycofania się mocarstw zachodnich z organizacji międzynarodowych lub ich mniejszego zaangażowania w te organizacje;

g) dołożenie wszelkich starań o jak najszybsze uzupełnienie braków w budżecie na 2025 r., by uniknąć załamania finansowego oraz zapewnić ciągłość realizacji programów na całym świecie, efektywne funkcjonowanie siedziby głównej ONZ i zorganizowanie 81. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ;

h) podkreślanie, że trzeba propagować równouprawnienie płci, wzmacniać pozycję kobiet i dziewcząt oraz w pełni wdrażać odpowiednie zobowiązania międzynarodowe, w tym program ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo”, program „Młodzież, pokój i bezpieczeństwo” oraz program ONZ na rzecz kobiet; aktywne wspieranie uwzględniania równouprawnienia płci we wszystkich dziedzinach polityki i wszystkich programach ONZ, by zapewnić równy udział kobiet i młodzieży w przywództwie i wielostronnych procesach decyzyjnych, w tym przez ustrukturyzowane mechanizmy doradztwa dla młodzieży, odpowiednie zasoby oraz ochronę i propagowanie praw kobiet i dziewcząt zgodnie ze standardami międzynarodowymi; uznanie, że kobiety i dziewczęta niewspółmiernie silnie odczuwają skutki konfliktów zbrojnych, ale są też ważnymi inicjatorkami zmian w dziedzinie zapobiegania konfliktom, mediacji, budowania pokoju i odbudowy pokonfliktowej; apelowanie o pełny, równy i merytoryczny udział kobiet w procesach pokojowych i podejmowaniu decyzji oraz o odpowiednie środki i odpowiedzialność za realizację zobowiązań zapisanych w agendzie ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo” w czasie operacji pokojowych ONZ i działań mediacyjnych;

i) podkreślanie strategicznego znaczenia zbliżającego się wyboru kolejnego sekretarza generalnego ONZ; skoordynowane i przejrzyste wspieranie otwartego, pluralistycznego i opartego na zasługach procesu selekcji, by wybrany kandydat miał potwierdzone zdolności przywódcze, był niezależny i zaangażowany w przestrzeganie Karty Narodów Zjednoczonych, prawa międzynarodowego i skutecznego multilateralizmu, był w stanie poprowadzić reformę ONZ, poprawić zapobieganie konfliktom i zdecydowane reagowanie na obecne i pojawiające się globalne wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa; zwracanie należytej uwagi na równość płci, jeśli kandydaci będą mieć takie same kwalifikacje, w tym z myślą o mianowaniu kobiety na stanowisko sekretarza generalnego;

Reforma systemu ONZ

j) wspieranie ambitnych reform systemu ONZ oraz współpraca z państwami członkowskimi ONZ, systemem ONZ i sekretarzem

generalnym w realizowaniu programu reform ONZ-80 oraz zapewnieniu ONZ zdolności do skutecznej realizacji wszystkich trzech filarów – pokoju i bezpieczeństwa, zrównoważonego rozwoju i praw człowieka – oraz poprawy skuteczności, wydajności, bezstronności, przejrzystości, równowagi finansowej i elastyczności, a także zdolności do reagowania na obecne i pojawiające się wyzwania globalne;

k) odnotowanie inicjatywy ONZ-80 i współpraca na jej kolejnych etapach, by nie stała się tylko serią przesunięć budżetowych, zagrażających dobremu funkcjonowaniu w kluczowych obszarach, np. w dziedzinie praw człowieka; czynny udział w dyskusjach o reformie systemu składek finansowych i zwrotów w budżecie ONZ z myślą o ich bardziej terminowym wnoszeniu i o efektywnym przydziale zasobów, by rozwiać obawy co do właściwego wydatkowania środków przekazywanych ONZ;

l) podkreślanie, że gdy inne podmioty globalne, zwłaszcza nasi tradycyjni sojusznicy, się wycofują, UE musi wziąć na siebie większą odpowiedzialność za wspieranie, finansowanie i umacnianie instytucji wielostronnych, w tym ONZ, zwłaszcza dzięki reformie Rady Bezpieczeństwa, by lepiej odzwierciedlała dzisiejszy świat, oraz przez utrzymanie i zwiększenie podstawowego wsparcia dla ONZ i jej agencji; w tym względzie dialog z państwami trzecimi, np. z Chinami czy USA, by ich dobrowolne wkłady do systemu ONZ były współmierne do ich rozwoju gospodarczego i ich istotnej roli jako członków Rady Bezpieczeństwa ONZ; przypominanie zasadniczej roli Stanów Zjednoczonych w tworzeniu systemu ONZ; wyrażanie zaniepokojenia zmianą nastawienia naszego sojusznika do ONZ i szerzej rozumianego systemu wielostronnego; wezwanie Stanów Zjednoczonych, jako stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ, do wypełnienia zobowiązań i utrzymania międzynarodowego porządku opartego na zasadach i przestrzegania prawa międzynarodowego, a także do aktywnego przyczyniania się do pokoju;

m) potwierdzenie zaangażowania w realizację Paktu na rzecz przyszłości jako ważnego kroku w kierunku ożywienia ONZ, osiągnięcia założeń Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju (SDG) oraz utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa;

n) podkreślanie, że legitymacja i trwałość porządku międzynarodowego zależą od całościowej reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ, by była ona skuteczniejsza, bardziej inkluzywna, przejrzystsza, bardziej demokratyczna i rozliczalna oraz by lepiej odzwierciedlała realia współczesnego świata, a także by wprowadzić warunki ściśle ograniczające korzystanie z prawa weta, gdy blokuje ono niezbędne działania ONZ,

zwłaszcza w przypadku zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, z myślą o pełnym wycofaniu prawa weta w przyszłości; podkreślenie, że Rosja utraciła legitymację stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ z powodu rażącego pogwałcenia kluczowych zasad Karty Narodów Zjednoczonych, a zwłaszcza z powodu prowadzenia wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz blokowania za pomocą weta decyzji dotyczących jej własnych bezprawnych działań;

o) dążenie do uzyskania przez UE statusu stałego członka w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, oprócz miejsca już zajmowanego przez Francję, w związku z przyszłą konsensualną reformą tego organu; dążenie do uzyskania przez UE stałego miejsca na każdym forum wielostronnym, by umocnić rolę UE jako partnera w rozmowach z państwami trzecimi;

p) pochwalenie roli ONZ i jej agencji, zwłaszcza w strefach konfliktu; zdwojenie wsparcia dla multilateralizmu przez zwiększenie wsparcia politycznego i finansowego dla prac ONZ i jej agencji, a jednocześnie podkreślanie, że trzeba rozwiązać problem systemowego rozdrobnienia między organizacjami i wewnątrz nich, nakładania się i niedopasowania mandatów oraz finansowania struktur i organów ONZ; zapewnienie w następnych WRF specjalnego, wystarczającego i przewidywalnego finansowania ONZ i jej agencji;

q) propagowanie opinii, że miejsce Rosji jako stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ jest prawnie wątpliwe, ponieważ w art. 23 Karty Narodów Zjednoczonych jako stałego członka wymieniono Związek Radziecki, a nie Rosję;

r) zachęcanie państw członkowskich do koordynowania i synchronizacji działań w organach i agencjach ONZ oraz do działania na rzecz reformy systemu specjalnych sprawozdawców ONZ; przypominanie, ze wszystkie kraje powinny ponownie przyznać pełny dostęp specjalnym sprawozdawcom ONZ; przyjęcie procedur skutecznego eliminowania potencjalnych uprzedzeń, nieskuteczności, przeszkód lub ograniczeń mogących podważać mandat agencji ONZ, w tym w odniesieniu do wkładu i finansowania ze strony UE, oraz zapewnianie odpowiedniej oceny personelu i nadzoru nad nim;

s) dalsze zacieśnianie współpracy z partnerami, zwłaszcza z państwami o podobnych poglądach i z państwami chcącymi przestrzegać systemu wielostronnego, uczestniczyć w nim i wzmacniać go, z myślą o konsensusie i skutecznym porządku wielostronnym; podkreślanie, że taka współpraca musi bazować na poszanowaniu wielostronności, prawa międzynarodowego, praw człowieka i wspólnego podejmowania decyzji w instytucjach międzynarodowych, a jednocześnie zapewnianie

rozwijania politycznej, finansowej i instytucjonalnej zdolności Unii do samodzielnego działania wtedy, gdy jej partnerzy wycofają się z systemu wielostronnego albo będą go podważać lub instrumentalizować; podkreślanie, że poszanowanie instytucji wielostronnych, prawa międzynarodowego i suwerennej równości państw jest niezbędne dla światowego pokoju, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju;

t) pilne nawiązanie przez UE autentycznego i ustrukturyzowanego dialogu z państwami globalnego Południa jako równorzędnymi partnerami w globalnym zarządzaniu, w tym przez zwiększoną reprezentację w organach decyzyjnych, sprawiedliwy dostęp do finansowania i technologii oraz współwłasność inicjatyw międzynarodowych w obszarach takich jak rozwój, działania w dziedzinie klimatu, zarządzanie cyfrowe i budowanie pokoju; współpracę z państwami członkowskimi z myślą o większym zaangażowaniu UE w tych krajach;

u) zwiększenie koordynacji z państwami Ameryki Łacińskiej – z którymi wiele nas łączy, w tym wspólna wizja międzynarodowego porządku opartego na zasadach i multilateralizmie – jako że oba regiony łącznie reprezentują jedną trzecią praw głosu w ONZ;

v) przypomnienie o odpowiedzialności Rady Bezpieczeństwa ONZ, a zwłaszcza jej stałych członków, za utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz za zapewnienie rozliczalności za łamanie prawa międzynarodowego, bez podwójnych standardów i wybiórczego stosowania zasad międzynarodowych; szukanie metod zwiększenia roli Zgromadzenia Ogólnego ONZ w tej dziedzinie przez innowacyjne i demokratyczne systemy głosowania, w których większość kwalifikowana Zgromadzenia Ogólnego ONZ mogłaby przezwyciężyć impas weta w Radzie Bezpieczeństwa ONZ zgodnie z doktryną „Zjednoczeni dla pokoju”;

w) poparcie odpowiedzialności za ochronę (R2P) – nowej normy zaproponowanej przez panel wysokiego szczebla ds. zagrożeń, wyzwań i zmian oraz Międzynarodową Komisję ds. Interwencji i Suwerenności Państwa – oraz zalecenie, by R2P była podstawą zbiorowych działań na rzecz ratowania ludzi będących w poważnym niebezpieczeństwie, gdy ich rządy nie są w stanie lub nie chcą działać;

Pokój i bezpieczeństwo

x) ponowne zdecydowane potępienie nielegalnej wojny napastniczej Rosji przeciwko Ukrainie i jej ataków na światową architekturę pokoju i bezpieczeństwa, w tym instrumenty Rady Bezpieczeństwa ONZ; opowiadanie się za całkowitym

zawieszeniem broni w celu złagodzenia cierpień ludności cywilnej oraz za kompleksowym, sprawiedliwym i trwałym pokojem dla Ukrainy, w tym za solidnymi gwarancjami bezpieczeństwa opartymi na Karcie Narodów Zjednoczonych i prawie międzynarodowym, które pozwolą zapobiegać i natychmiast przeciwdziałać wszelkiej ponownej agresji, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej odpowiedzialności za zbrodnie wojenne, oraz za powrotem porwanych ukraińskich dzieci, uwięzionych cywilów i jeńców wojennych; wspieranie ONZ w określaniu mechanizmów prawnych umożliwiających wykorzystanie zamrożonych rosyjskich aktywów na odbudowę Ukrainy bez nakładania obciążeń finansowych na państwa członkowskie UE; dążenie do potępienia cyberataków na podmioty i osoby z państw trzecich, dokonywanych przez Rosję i jej sojuszników;

y) podkreślenie, że region Arktyki jest obszarem rosnących napięć geopolitycznych, charakteryzującym się konkurencją o zasoby naturalne i coraz większą obecnością wojsk; wyrażenie poważnego zaniepokojenia destabilizującymi działaniami Rosji w zakresie bezpieczeństwa i strategii w regionie; podkreślenie, jak ważne jest poszanowanie suwerenności i integralności terytorialnej Królestwa Danii i Grenlandii oraz samostanowienia Grenlandczyków, a także zwrócenie uwagi na silny sprzeciw Grenlandczyków wobec zewnętrznych prób zmiany tego statusu bez uszanowania ich wolnej woli i zgody; wezwanie UE i jej partnerów do wspierania Danii i Grenlandii w ochronie stabilności w regionie w obliczu zewnętrznej presji geopolitycznej, w tym przez wzmocnioną współpracę w Arktyce; podkreślenie potrzeby silniejszego skoncentrowania się UE i ONZ na stabilności, konstruktywnym dialogu i pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego oraz Karty Narodów Zjednoczonych w sprawach Arktyki;

z) aktywne propagowanie większego zaangażowania na rzecz Gruzji w ramach ONZ, a także przypomnienie, że około 20 % jej terytorium uznanego przez społeczność międzynarodową pozostaje pod nielegalną okupacją rosyjską; oparcie się na przyjętej w 2024 r. w drodze konsensusu rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ (UNHRC) w sprawie współpracy z Gruzją, w której zaapelowano o natychmiastowy i niezakłócony dostęp międzynarodowych mechanizmów ochrony praw człowieka do okupowanych regionów i podkreślono, że nadal dochodzi do naruszeń, w tym wobec etnicznych Gruzinów w Abchazji i regionie Cchinwali; współpracę z partnerami ONZ w celu wzmocnienia monitorowania i rozliczalności, utrzymania suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji, zajęcia się sytuacją w zakresie praw człowieka na okupowanych terytoriach oraz wspierania bezpiecznego i godnego powrotu osób wewnętrznie przesiedlonych, w pełnej zgodności z prawem

międzynarodowym i Kartą Narodów Zjednoczonych;

aa) wyrażenie głębokiego zaniepokojenia trwającymi działaniami wojskowymi na Bliskim Wschodzie, w tym destabilizującą rolą odgrywaną przez Iran i organizacje terrorystyczne, które są jego poplecznikami w regionie; podkreślenie, że ataki Stanów Zjednoczonych i Izraela są prowadzone poza systemem wielostronnym, który opiera się na zasadach; wyrażenie pełnej solidarności z narodem irańskim i wsparcia dla niego, zdecydowane potępienie reżimu irańskiego za brutalne tłumienie pokojowych protestów, masowe zabójstwa, arbitralne zatrzymania i egzekucje oraz wezwanie do ustanowienia niezależnej misji rozpoznawczej ONZ w celu zapewnienia odpowiedzialności za wszystkie poważne naruszenia międzynarodowego prawa praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz do pełnej współpracy z tą misją; wyrażenie zadowolenia z przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2817 (2026), w której z całą stanowczością potępiono ataki Iranu na Bahrajn, Kuwejt, Oman, Katar, Arabię Saudyjską, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jordanię i Irak oraz zażądano ich natychmiastowego zaprzestania; potępienie również ataków Iranu na Izrael; zintensyfikowanie wysiłków dyplomatycznych na forach wielostronnych i dążenie do ściślejszej współpracy z partnerami UE w regionie w celu wsparcia deeskalacji, odbudowy, konstruktywnego dialogu oraz trwałej stabilności w regionie zgodnie z prawem międzynarodowym i zasadami ONZ; uznanie wzmocnienia struktur państwowych Libanu za kluczowy element stabilności poprzez pełne wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1701, 1559 i 1680, rozbrojenie uzbrojonych grup niepaństwowych, w tym likwidację infrastruktury wojskowej Hezbollahu, całkowite rozmieszczenie libańskich sił zbrojnych, w tym na południu, oraz – jeśli zwróci się o to Liban – odpowiednie wsparcie międzynarodowe na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1701, przy jednoczesnym poparciu wysiłków na rzecz trwałego rozwiązania konfliktu z Izraelem;

ab) wezwanie Rady Bezpieczeństwa ONZ do skierowania sprawy sytuacji w Iranie do Międzynarodowego Trybunału Karnego, a tym samym do przyznania mu jurysdykcji w odniesieniu do zbrodni popełnionych w kontekście międzynarodowego konfliktu zbrojnego i jego szerszego wymiaru regionalnego, aby zapewnić pociągnięcie do odpowiedzialności za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i inne poważne naruszenia międzynarodowego prawa karnego popełnione przez wszystkie strony, w tym podmioty państwowe i niepaństwowe; podkreślenie, że w ramach tych międzynarodowych działań na rzecz rozliczalności należy zająć się zakrojonymi na szeroką skalę zabójstwami cywilów popełnionymi przez irańskie siły

bezpieczeństwa w styczniu 2026 r.;

ac) zdecydowane potępienie ataków na obiekty cywilne, w tym szkoły i obszary mieszkalne, które to ataki doprowadziły do śmierci dzieci i mogą stanowić poważne pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego; przypomnienie, że zakaz ataków na obiekty cywilne jest jedną z najbardziej podstawowych zasad międzynarodowego prawa humanitarnego i że dzieci mają prawo do szczególnej ochrony na mocy prawa międzynarodowego oraz wezwanie do pociągnięcia do pełnej odpowiedzialności za wszystkie popełnione wobec nich naruszenia;

ad) odnotowanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2803 z 17 listopada 2025 r. w sprawie kompleksowego planu zakończenia konfliktu w Strefie Gazy; podkreślenie znaczenia dalszego pogłębiania synergii i współpracy między wszelkimi nowymi mechanizmami a istniejącymi międzynarodowymi strukturami pokoju i bezpieczeństwa na mocy Karty Narodów Zjednoczonych; aktywną współpracę z państwami członkowskimi na rzecz osiągnięcia trwałego zawieszenia broni, które będzie skutecznie wdrażane i przestrzegane, oraz pełnego wdrożenia rozwiązania dwupaństwowego; podkreślenie, że zrównoważona przyszłość Gazy wymaga rozbrojenia Hamasu i innych grup zbrojnych w Gazie oraz że grupy te nie powinny odgrywać żadnej roli w zarządzaniu i administrowaniu terytorium; potępienie wszelkich naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym zbrodni wojennych;

ae) potępienie jednostronnych działań Izraela mających na celu zwiększenie jego obecności na Zachodnim Brzegu, ekspansji izraelskich osiedli na Zachodnim Brzegu, które Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (MTS) uznał za niezgodne z prawem w opinii doradczej z 19 lipca 2024 r., narastającej przemocy ze strony ekstremistycznych osadników, przymusowych wysiedleń Palestyńczyków oraz przyjętej przez Kneset ustawy rozszerzającej stosowanie kary śmierci zarówno w sądach wojskowych, jak i cywilnych; aktywne dążenie do przyjęcia ukierunkowanych środków ograniczających Rady Bezpieczeństwa ONZ wobec stosujących przemoc izraelskich osadników odpowiedzialnych za ataki na Palestyńczyków na Zachodnim Brzegu, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z 11 maja 2026 r. w ramach globalnego systemu sankcji za naruszenia praw człowieka; wezwanie wszystkich stron do pełnego wypełnienia zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, aby osiągnąć sprawiedliwy, kompleksowy i trwały pokój oparty na rozwiązaniu dwupaństwowym; zatwierdzenie w kolejnych WRF instrumentu UE na rzecz odbudowy Strefy Gazy, zapewniającego wystarczające i przewidywalne wsparcie finansowe na rzecz odbudowy i

demokratycznych rządów palestyńskich oraz przyczyniającego się do osiągnięcia rozwiązania dwupaństwowego;

af) potwierdzenie roli Agencji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) w zapewnianiu pomocy humanitarnej i podstawowych usług, w tym opieki zdrowotnej i edukacji, uchodźcom palestyńskim w Strefie Gazy i w całym regionie, oraz zauważenie, że obecnie nie ma realnej alternatywy dla zastąpienia jej funkcji; dalsze monitorowanie pracy i bezstronności UNRWA, zapewnienie wiarygodnych gwarancji bezpieczeństwa i pełnej zgodności z prawem międzynarodowym, w tym wdrażanie sprawozdania Colonny; przyjęcie z zadowoleniem sprawozdań z postępów w tym zakresie oraz wezwanie do pełnego i szybkiego przyjęcia zaleceń zawartych w sprawozdaniu dotyczących wzmocnienia gwarancji neutralności i systemów kontroli wewnętrznej w ramach UNRWA; monitorowanie stosowania planu działania przedstawionego przez UNRWA; apelowanie o pełne przywrócenie mandatu i finansowania UNRWA, przy zachowaniu silnego nadzoru i rozliczalności; podkreślenie, że wszelkie formy współpracy z terroryzmem lub tolerowania terroryzmu zasadniczo naruszają zasady humanitarne, stabilność regionalną i zaburzają perspektywy pokoju;

ag) oparcie się na stałej współpracy Komisji z odpowiednimi organami oświatowymi oraz podkreślanie, jak ważne jest wspieranie programów nauczania, które propagują współistnienie, tolerancję i pojednanie, a także poszanowanie praw człowieka, zarówno w Izraelu, jak i Palestynie, zgodnie ze standardami UNESCO; przyjęcie z zadowoleniem stałej współpracy Komisji z Palestyńską Władzą Narodową w zakresie reformy programów nauczania i wymiernych postępów zgłoszonych w 2025 r., w tym trwającego przeglądu i zmiany podręczników przez palestyńskie Ministerstwo Edukacji i Szkolnictwa Wyższego w celu zapewnienia zgodności ze standardami UNESCO; zaapelowanie do Palestyńskiej Władzy Narodowej o usunięcie wszelkich materiałów i treści edukacyjnych, które nie są zgodne z normami UNESCO, w szczególności tych zawierających treści antysemickie i podżegające do przemocy oraz terroryzmu, i tych, z którymi palestyńskie dzieci nie powinny mieć styczności; podkreślanie, jak ważne jest potępienie i eliminacja wszystkich form nawoływania do nienawiści i brutalnego zachowania zarówno po stronie izraelskiej, jak i palestyńskiej, niezależnie od kontekstu; podkreślanie znaczenia edukacji dla tworzenia perspektyw rozwiązania dwupaństwowego; przypominanie stanowiska UE, zgodnie z którym wszystkie podręczniki i materiały szkolne obu stron muszą być zgodne z normami UNESCO dotyczącymi pokoju, tolerancji, współistnienia i niestosowania przemocy;

ah) potwierdzenie pełnego zaangażowania UE w poszanowanie suwerenności, niezależności i integralności terytorialnej wszystkich jej państw członkowskich, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych; podkreślenie, że ciągła nielegalna obecność wojsk tureckich na terytorium Republiki Cypryjskiej, państwa członkowskiego UE, stanowi naruszenie prawa międzynarodowego i podstawowych praw człowieka, i w związku z tym zaapelowanie o natychmiastowe i całkowite wycofanie tureckich sił okupacyjnych, prawo wszystkich uchodźców do powrotu do domu oraz ustalenie losu wszystkich zaginionych osób; dalsze wspieranie szybkiego wznowienia rozmów w sprawie rozwiązania kwestii cypryjskiej na zasadach uzgodnionych przez ONZ w oparciu o dwustrefową i dwuwspólnotową federację z zachowaniem równości politycznej zgodnie z odpowiednimi rezolucjami ONZ oraz ostrzeganie przed wszelkimi jednostronnymi działaniami, które są niezgodne z pokojowym rozwiązaniem; apelowanie o poszanowanie statusu strefy buforowej i mandatu sił pokojowych ONZ na Cyprze; wspieranie prac osobistej wysłanniczki Sekretarza Generalnego ONZ ds. Cypru oraz specjalnego wysłannika UE ds. Cypru;

ai) stanowcze potępienie mianowania przedstawicieli państw, w których panuje systemowa dyskryminacja kobiet, na stanowiska lub role przywódcze w organach ONZ zajmujących się prawami kobiet i prawami człowieka;

aj) podkreślenie, że transformacja polityczna i w zakresie bezpieczeństwa w Syrii pozostaje niepewna i nadal charakteryzuje się brakiem bezpieczeństwa, poważnymi naruszeniami praw człowieka, przesiedleniami i atakami na społeczności religijne i etniczne; solidaryzowanie się ze zróżnicowanym społeczeństwem Syrii, które od ponad dekady cierpi wskutek działań wspieranego przez Iran i Rosję reżimu Baszara al-Assada oraz grup terrorystycznych; popieranie pluralistycznego procesu politycznego prowadzonego przez Syryjczyków i pozostającego w ich gestii, który zapewnia integralność terytorialną i pojednanie; wezwanie władz syryjskich do włączenia wszystkich grup społeczeństwa syryjskiego w proces decyzyjny, zagwarantowania szybkiego, przejrzystego i niezależnego prowadzenia dochodzeń w sprawie aktów skierowanych przeciwko społecznościom religijnym i etnicznym, a także do walki z przemocą na tle religijnym i bezkarnością; podkreślenie potrzeby skoordynowanych działań UE i ONZ w celu wsparcia tego procesu, w tym porozumienia o integracji z 29 stycznia 2026 r. między tymczasowym rządem Syrii a administracją kurdyjską;

ak) ponowne podkreślenie, że międzynarodowe mechanizmy praw człowieka nie mogą być wykorzystywane do tworzenia faktycznych praw migrantów lub podważania suwerennego

prawa państw do kontrolowania swoich granic i polityki migracyjnej;

al) utrzymanie zdecydowanego stanowiska wobec faktycznych władz w Afganistanie i pogarszającej się sytuacji humanitarnej; kontynuowanie i zwiększenie wsparcia UE dla Afgańczyków, zwłaszcza kobiet i dziewcząt, których prawa są stale łamane przez talibów; wezwanie talibów do zniesienia restrykcji ograniczających równy dostęp kobiet i dziewcząt do edukacji i uczestnictwa w życiu publicznym; naleganie na utrzymanie ściśle warunkowej współpracy z faktycznymi władzami, zgodnie z kryteriami określonymi przez UE i zaleceniami specjalnego sprawozdawcy ONZ; pociągnięcie faktycznych władz w Afganistanie do odpowiedzialności w drodze dochodzeń prowadzonych przez Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) i niezależny mechanizm dochodzeniowy ONZ;

am) podejmowanie działań dyplomatycznych, aby zapobiec dalszej eskalacji napięć w Cieśninie Tajwańskiej i na Morzu Południowochińskim, oraz sprzeciwienie się wszelkim jednostronnym zmianom status quo przy użyciu przymusu lub siły; współpracowanie z partnerami o podobnych poglądach w celu wzmocnienia stabilności i bezpieczeństwa w regionie oraz lepszego odstraszania przed środkami przymusu lub działaniami wojskowymi; dalsze bronienie zasady zakazu użycia siły zapisanej w Karcie Narodów Zjednoczonych; podkreślenie, że w rezolucji ONZ nr 2758 nie określa się suwerenności Tajwanu ani nie wspomina się o Tajwanie, oraz że nie może być ona wykorzystywana do wykluczania go z systemu międzynarodowego; zwiększenie wsparcia UE dla znaczącego udziału Tajwanu w organizacjach międzynarodowych, w przypadku których członkostwo lub działalność nie są ograniczone do państw, w tym takich, w których możliwy jest status obserwatora, z korzyścią dla społeczności międzynarodowej; wezwanie ONZ do zapewnienia dostępu do wydarzeń ONZ aktywistom, przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego i dziennikarzom posiadającym tajwański paszport;

an) zachęcanie Królestwa Tajlandii i Królestwa Kambodży do pokojowego rozwiązywania wszelkich sporów w drodze dialogu dyplomatycznego, przy pełnym wykorzystaniu ustanowionych mechanizmów dwustronnych, regionalnych i międzynarodowych zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych oraz odpowiednimi traktatami i umowami;

ao) zwiększenie roli Unii jako preferowanego partnera Afryki w dziedzinie bezpieczeństwa przez zacieśnienie współpracy między UE a Unią Afrykańską i Organizacją Narodów Zjednoczonych w zakresie zapobiegania konfliktom, mediacji i reagowania

kryzysowego, w tym przy pomocy przewidywalnego i zrównoważonego finansowania operacji pokojowych prowadzonych w Afryce, zwłaszcza za pośrednictwem afrykańskiej architektury pokoju i bezpieczeństwa oraz, w stosownych przypadkach, wkładów ocenianych przez ONZ; zajęcie się pilnymi i wzajemnie powiązanymi kryzysami bezpieczeństwa i kryzysami humanitarnymi w Sahelu, Rogu Afryki, Sudanie i Demokratycznej Republice Konga (DRK), w tym rozprzestrzenianiem się terroryzmu dżihadystycznego, brutalnego ekstremizmu, przewrotów wojskowych i niestabilności państw; wyraźne potępienie utrzymującej się przemocy i braku bezpieczeństwa we wschodniej części DRK, odgrywanie aktywnej roli w skoordynowanym procesie pokojowym oraz wezwanie do wznowienia międzynarodowych wysiłków na rzecz wspierania sprawiedliwości, zwalczania bezkarności i zapewnienia pełnych działań następczych w związku z raportem ONZ na temat naruszeń praw człowieka w DRK, w tym sankcji; wezwanie do rozszerzenia na pozostałą część Sudanu systemu embarga na broń, który obecnie ma zastosowanie do Darfuru, na resztę Sudanu, w celu osiągnięcia trwałego zawieszenia broni w Sudanie; podjęcie działań w związku z brakiem bezpieczeństwa pogłębionym przez wycofanie misji międzynarodowych i rosnącą obecność destabilizujących podmiotów zewnętrznych, w tym rosyjskich sieci najemników i ingerencji hybrydowych; zadbanie o to, by wszystkie działania UE związane z zapewnianiem bezpieczeństwa opierały się na odpowiedzialności lokalnej, demokratycznej rozliczalności, uwzględnieniu aspektu płci i powiązaniu pomocy humanitarnej, rozwoju i pokoju, zgodnie z ramami ONZ dotyczącymi budowania pokoju oraz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa;

ap) dalszą współpracę z ONZ w celu sprostania globalnym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa poprzez zapobieganie konfliktom, mediację, budowanie pokoju, zarządzanie kryzysowe i zwalczanie terroryzmu, zgodnie ze strategicznym partnerstwem UE–ONZ na rzecz pokoju i bezpieczeństwa; uznanie zasadniczej roli operacji pokojowych ONZ i wykorzystanie przeglądu przyszłego funkcjonowania tych operacji, aby zapewnić ich dostosowanie do dzisiejszego krajobrazu bezpieczeństwa; nawoływanie do stworzenia niezbędnych instrumentów prawnych definiujących zakres i możliwości stosowania zasady samoobrony, aby odpowiednio reagować na zagrożenia ze strony podmiotów niepaństwowych w erze coraz częstszych wojen asymetrycznych i środków hybrydowych; podkreślenie wzajemnych powiązań między wspieraniem demokracji a bezpieczeństwem na arenie międzynarodowej; zwiększenie wsparcia dla promowania demokracji zgodnie ze zobowiązaniami traktatowymi, w tym obserwacji wyborów;

aq) przypomnienie o kluczowej roli, jaką kobiety odgrywają w misjach mediacyjnych i pokojowych; przypomnienie o ich niewystarczającej reprezentacji na wszystkich szczeblach w misjach ONZ i UE oraz o kluczowym znaczeniu ochrony kobiet i dziewcząt w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych; zwrócenie uwagi na absolutną konieczność zapewnienia kobietom i dziewczętom w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych pełnego dostępu do opieki w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz do praw reprodukcyjnych i seksualnych;

ar) uznanie poważnych zagrożeń wynikających z nowego wyścigu zbrojeń i osłabienia globalnych wysiłków na rzecz rozbrojenia, co jest w dużej mierze spowodowane zwiększaniem potencjału jądrowego przez Rosję, Chiny i Koreę Północną po tym, jak w 2023 r. Rosja jednostronnie zawiesiła przestrzeganie nowego układu START; wezwanie wszystkich państw uzbrojonych w broń jądrową do zaprzestania ilościowej i jakościowej rozbudowy ich arsenałów jądrowych oraz do zaangażowania się w procesy ograniczania ryzyka, przejrzystości i kontroli zbrojeń; dalsze zabezpieczanie i wzmacnianie wielostronnych ram regulujących nieproliferację i kontrolę zbrojeń, a także ram regulujących wywóz broni oraz towarów i technologii podwójnego zastosowania; promowanie i wzmacnianie wielostronnych instrumentów przeciwko produkcji, gromadzeniu i stosowaniu broni chemicznej i biologicznej;

as) zintensyfikowanie starań na rzecz położenia kresu bezkarności i zapewnienia odpowiedzialności za naruszenia prawa międzynarodowego, w tym przez wspieranie szybkiego przyjęcia konwencji w sprawie zapobiegania zbrodniom przeciwko ludzkości i karania za nie, wzmocnienie niezależnych dochodzeń w sprawie zbrodni międzynarodowych oraz pełne wspieranie MTK i MTS jako kluczowych, niezależnych i bezstronnych instytucji sądowniczych, w tym przez utrzymanie statutu rzymskiego i uznanie wiążącego charakteru nakazów i wyroków MTS; wyrażenie ubolewania z powodu bezprecedensowych zagrożeń dla MTK, w tym ze strony Stanów Zjednoczonych, oraz nawoływanie do uruchomienia, skutecznego stosowania i wzmocnienia unijnego statusu blokującego[6] w celu ochrony niezależności i funkcjonowania międzynarodowych organów sądowych, w szczególności MTK i MTS, oraz organów

---

6 Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi. (Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2271/oj).

współpracujących z tymi sądami i wspierających je;

at) wezwanie do kompleksowego przeglądu międzynarodowych systemów sankcji w celu zapewnienia większej skuteczności, spójności i rozliczalności, przy jednoczesnym zapobieganiu ich upolitycznieniu i minimalizowaniu ich potencjalnie negatywnego wpływu na ludność cywilną, zgodnie z prawem międzynarodowym;

au) potępienie wszelkich ataków, gróźb i aktów przemocy skierowanych przeciwko personelowi ONZ, siłom pokojowym i obiektom ONZ oraz wezwanie wszystkich stron konfliktu do poszanowania bezpieczeństwa, ochrony i neutralności personelu i infrastruktury ONZ, w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym, w tym z Konwencją o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego; podkreślenie w związku z tym odważnych działań Tymczasowych Sił Zbrojnych ONZ w Libanie, w skład których wchodzi kilka kontyngentów europejskich działających w trudnych warunkach, oraz oddanie hołdu pamięci dwóch żołnierzy francuskiego kontyngentu zabitych w południowym Libanie w zasadzce Hezbollahu 18 kwietnia 2026 r.; wyrażenie szczególnego zaniepokojenia powtarzającymi się atakami na włoski personel wojskowy przebywający w Libanie w ramach misji Tymczasowych Sił Zbrojnych ONZ w Libanie, które doprowadziły do obrażeń i zagroziły stabilności sił pokojowych, oraz zalecenie zintensyfikowania skoordynowanych środków ochrony ONZ, w tym niezależnych dochodzeń i sankcji wobec osób odpowiedzialnych za ataki, w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania misji i zgodności z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1701;

Zrównoważony rozwój i prawa człowieka

av) dalsze włączanie podejścia opartego na prawach człowieka do zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym uznaniu, że pełna realizacja praw człowieka jest kamieniem węgielnym Agendy 2030; podkreślenie wiodącej roli UE jako największego na świecie darczyńcy oficjalnej pomocy rozwojowej; pogłębienie wielostronnej współpracy w celu wzmocnienia gotowości i budowania odporności na kryzysy i wyzwania, które zagrażają postępom w realizacji celów zrównoważonego rozwoju; podkreślenie, że współpraca na rzecz rozwoju UE i pomoc dwustronna muszą być uzależnione od poszanowania podstawowych praw człowieka, zasad demokracji i wartości zapisanych w Traktatach UE;

aw) dalsze wykorzystywanie strategii Global Gateway jako zrównoważonej, przejrzystej, demokratycznej i opartej na wartościach alternatywy dla konkurencyjnych inicjatyw

infrastrukturalnych, w szczególności Rosji i Chin, jako strategicznego instrumentu wzmacniającego geopolityczną obecność Unii, jej widoczność i odporność na całym świecie, oraz jako inicjatywy, która przyczynia się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju poprzez wspieranie wzajemnego wzrostu, działalności gospodarczej i tworzenia miejsc pracy w krajach partnerskich, przy jednoczesnym wzmacnianiu strategicznej autonomii, pozycji geopolitycznej i globalnej wiarygodności UE; niemniej jednak usprawnienie monitorowania zgodności i oceny efektywności projektów finansowanych w ramach strategii Global Gateway;

ax) przyjęcie z zadowoleniem wyników niedawnych szczytów ONZ wzywających do wzmocnienia i modernizacji międzynarodowych instytucji finansowych, w tym MFW i Banku Światowego; wezwanie do zwiększenia skuteczności i inkluzywności międzynarodowej architektury finansowej, zwiększenia finansowania na warunkach preferencyjnych i finansowania rozwoju, rozwiązania problemu niezrównoważonego zadłużenia poprzez poprawę mechanizmów redukcji zadłużenia i restrukturyzacji oraz dostosowania przepływów finansowych do celów zrównoważonego rozwoju i zobowiązań klimatycznych;

ay) ostrzeżenie przed wykorzystaniem dźwigni finansowej, środków eksterytorialnych i przymusu gospodarczego jako narzędzi polityki zagranicznej, które podważają zaufanie do międzynarodowego systemu finansowego i przyczyniają się do globalnej niestabilności i nierówności;

az) jednoznaczne potwierdzenie i podkreślenie, że wszystkie prawa człowieka, w szczególności te zapisane w konwencjach ONZ, mają charakter powszechny i muszą być w pełni przestrzegane; wezwanie ONZ do potępienia globalnych tendencji podważających te prawa, w tym rosnącej marginalizacji praw człowieka i kurczącej się przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego, także w ugruntowanych demokracjach;

ba) promowanie ukierunkowanej na człowieka transformacji opartej na prawach poprzez wspieranie integracyjnej, otwartej, bezpiecznej i pewnej cyfrowej przyszłości oraz zapewnienie skutecznego wdrożenia Globalnego porozumienia cyfrowego;

bb) dalsze wspieranie praw kobiet zapisanych w deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformie działania; wykorzystanie wszystkich dostępnych narzędzi do walki z przemocą wobec kobiet i dziewcząt w UE i na całym świecie; zwrócenie szczególnej uwagi na społeczności znajdujące się w trudnej sytuacji i społeczności zmarginalizowane w państwach, w których prawa kobiet są wielokrotnie podważane przez rządy krajowe; zwiększenie funduszy UE dla UN Women, Funduszu

Ludnościowego ONZ i innych programów ONZ działających na rzecz praw kobiet, równości płci i wzmocnienia pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt;

bc) prowadzenie w dalszym ciągu spójnego dialogu na forach ONZ w sprawie potrzeby zwalczania uporczywej dyskryminacji społeczności LGBTIQ+ i zapewnienia równego dostępu do ochrony socjalnej, opieki zdrowotnej, edukacji oraz dostępu do towarów i usług; wspieranie kampanii ONZ „Wolni i Równi” przez zwiększanie świadomości społecznej i wspieranie silniejszej ochrony prawnej, szczególnie w państwach, w których praktyki dyskryminacyjne są nadal powszechne;

bd) priorytetowe traktowanie walki z dezinformacją i nieprawdziwymi informacjami szerzonymi za pomocą algorytmów przez duże platformy internetowe, coraz częstszym stosowaniem dużych modeli językowych bez odpowiednich zabezpieczeń, wykorzystywaniem ich przez działające w złej wierze podmioty zagraniczne oraz niewywiązywaniem się przez gigantów technologicznych z obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów w tej dziedzinie, co zagraża demokracji i procesom wyborczym; wezwanie Zgromadzenia Ogólnego ONZ do przyjęcia silniejszych ram reagowania na zagrożenia hybrydowe, w tym kampanie dezinformacyjne i inne niekinetyczne działania w zakresie wywierania wpływu informacyjnego, które podważają procesy demokratyczne i spójność społeczną na całym świecie; działanie na rzecz wdrożenia globalnych ram ochrony małoletnich w internecie, w tym wymogów dotyczących weryfikacji tożsamości na platformach mediów społecznościowych, w celu zagwarantowania, że każde konto użytkownika odpowiada osobie fizycznej korzystającej ze swojego prawdziwego imienia i nazwiska oraz tożsamości, przy jednoczesnym zapewnieniu wdrożenia takich środków w pełnej zgodności z obowiązującymi normami ochrony danych osobowych; zapewnienie Wydziałowi Komunikacji Strategicznej i Prognoz Strategicznych Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wystarczających zasobów do skutecznego zwalczania antyunijnych kampanii dezinformacyjnych i narracji stosowanych strategicznie przez autorytarne i nieliberalne reżimy, które dążą do osłabienia zarówno stosunków UE z Ameryką Łacińską, Afryką i Azją, jak i działań zewnętrznych UE na forach wielostronnych;

be) podkreślenie znaczenia zapewnienia bezpiecznego środowiska, niezależności redakcyjnej i wsparcia finansowego dla mediów; zwalczanie nasilających się zagrożeń dla dziennikarzy na całym świecie, w szczególności dla dziennikarek, które nieproporcjonalnie często są celem ataków; zacieśnienie współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR) w zakresie

wsparcia realizacji planu działania ONZ dotyczącego bezpieczeństwa dziennikarzy i kwestii bezkarności;

bf) wzmocnienie propagowania wolności wyznania, myśli, sumienia i przekonań, która jest powszechnym prawem człowieka, oraz zaapelowanie o bardziej zdecydowane środki ochrony wszystkich mniejszości religijnych, etnicznych i innych mniejszości, w tym wspólnot chrześcijańskich, muzułmańskich i żydowskich; zdecydowane potępienie prześladowań wszystkich wspólnot religijnych, które są szeroko prześladowane na całym świecie, w szczególności chrześcijan, oraz wszelkich form przemocy lub dyskryminacji wobec innych wspólnot wyznaniowych; wezwanie wszystkich państw członkowskich ONZ do zagwarantowania wszystkim osobom pełnej wolności wyznania i kultu zgodnie z ich międzynarodowymi zobowiązaniami w zakresie praw człowieka;

bg) ponowne podkreślenie potrzeby dokonania przeglądu procesu wyborczego do Rady Praw Człowieka ONZ, w szczególności w celu uniemożliwienia zasiadania w niej krajom łamiącym prawa człowieka; podkreślenie, że przy wyborze członków Rady Praw Człowieka ONZ na Zgromadzeniu Ogólnym ONZ spoczywa obowiązek uwzględnienia zaangażowania kandydatów w promowanie i ochronę praw człowieka; wezwanie państw członkowskich UE do przyjęcia skoordynowanego stanowiska wobec członkostwa w Radzie Praw Człowieka oraz do głosowania przeciwko wszystkim kandydatom do Rady Praw Człowieka ONZ, którzy nie przestrzegają praw człowieka;

bh) wzmocnienie zaangażowania UE na rzecz promowania – wraz z partnerami – zdrowia na świecie przez wspieranie kampanii szczepień, wdrażanie umowy w sprawie pandemii, zwalczanie chorób niezakaźnych oraz wzmacnianie wielostronnych mechanizmów zapobiegania pandemiom, gotowości i reagowania na nie;

bi) zintensyfikowanie propagowania wolności artystycznej oraz ochrony dziedzictwa kulturowego i praw kulturalnych przez wspieranie prac UNESCO i dążenie do ustanowienia stałego sprawozdawcy UE lub stałego przedstawiciela UE w rozmowach z UNESCO;

°

° °

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji i Wiceprzewodniczącej Komisji / Wysokiej Przedstawicielce Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz – do wiadomości – Zgromadzeniu Ogólnemu Narodów Zjednoczonych i Sekretarzowi Generalnemu Organizacji

Narodów Zjednoczonych.